

Nr 39.

Av herr **De Geer** i Lesjöfors, *om viss ändring av hästhållningsreglementet.*

Enligt 1936 års härordning avskaffades de egna tjänstehästarna vid armén. I stort sett har denna förändring hälsats med tillfredsställelse av alla berörda parter och någon anledning att föreslå någon generell förändring i detta hänseende föreligger icke. Däremot ha från flera håll önskemål framförts om detaljförändringar i det hästhållningsreglemente, som fastställts på basis av denna princip.

Enligt nu gällande bestämmelser tillhandahåller kronan stamhästar för beridna officerare. Önskligt vore, att de officerare, som så önska, ägde rättighet att hålla sig med egna tjänstehästar. Någon ersättning härför skulle icke komma i fråga i annan form, än att kronan för dessa hästar tillhandahölle fritt foder och stallrum. I den utsträckning officer hölle sig med egen tjänstehäst, bortföлле givetvis stamhästen. Kombinationen en egen tjänstehäst och en stamhäst torde härvid bliva en vanlig form.

En förändring av hästhållningsreglementet i sådan riktning vore till fördel för alla parter. För kronan innebure den ingen kostnadsstegring utan tvärtom. I den utsträckning officerare skaffade sig egna tjänstehästar bortföлле kronans anskaffningskostnader för de stamhästar, som härigenom bortföлле (eller ställdes vakanta).

För de verkligt häst- och ridintresserade officerarna medför förändringen möjlighet att göra sig högklassigt beridna. Vidgad möjlighet i detta hänseende är emellertid en fördel ej blott för honom själv utan även för kronan och kanske ej minst för en tredje part, nämligen hästuppfödarna. För dessa är dock förändringen önskvärd även ur en annan synpunkt. Genom borttagandet av de egna tjänstehästarna har kronan blivit praktiskt taget den enda uppköparen av varmblodiga hästar. På detta område råder sålunda för dagen ett monopol. Uppfödarna ha endast en kund, som uppträder på marknaden en gång om året i samband med remontuppköpen. Härvid äro maximipris fastställda, varför verkligt högklassiga hästar mången gång måste försäljas till underpris. Marknaden för varmblodiga hästar skulle stimuleras av, om vid sidan av kronan även en annan kundkrets uppträdde, som mer eller mindre vore i marknaden året om.

Gent emot här anförda synpunkter kan framhållas, att redan nuvarande bestämmelser medgiva anskaffandet av egna tjänstehästar. Förutom möjligheten att ställa egen tjänstehäst som s. k. extra häst — varvid vederbörande själv bekostar foder, stallrum m. m. — äger officer rättighet att i viss utsträckning själv anskaffa tjänstehäst och få denna inlöst av kro-

nan. Inlösningspriset är dock maximerat, varför verkligt högklassiga hästar icke kunna anskaffas på denna väg. Härtill kommer, att en en gång inlöst häst icke sedan får återköpas från kronan. Om i övrigt någon förändring av hästhållningsreglementet icke kan ske, borde dock så till vida en upp-
mjukning kunna genomföras, att ett dylikt återköp bleve möjligt. Härigenom kunde kronan aldrig göra någon förlust, men flera av de fördelar, som här ovan relaterats, kunde säkerställas.

Med stöd av här anförda motivering får jag föreslå riksdagen,

att besluta sådan ändring av hästhållningsreglementet, att officer under vissa förutsättningar äger rättighet att hålla sig med egna tjänstehästar,

alternativt

att sådan ändring av reglementet genomföres, att officer medgives rätt att utan förlust för kronan återköpa tidigare inlöst häst.

Stockholm den 17 januari 1939.

Gerard De Geer,
Lesjöfors.
